

Vidljivo je da mediji imaju uglavnom funkciju zabave, a vrlo rijetko edukativnu funkciju.

U obiteljima se vrlo malo razgovara o medijskim sadržajima i djeca su prepuštena većem utjecaju vršnjaka i šire okoline. Većina roditelja opterećena je svakodnevnim egzistencijalnim problemima, pa im se rasprave o filmovima, TV emisijama, knjigama i sl. čine nevažnim dodatnim opterećenjima.

Upravo ovaj aspekt korištenja masovnih medija, autor i autorice su nastojali istaknuti i upozoriti da su masovni mediji značajni čimbenici koji se mogu koristiti za kvalitetan odgoj djece.

Odgoj djece roditelji najčešće prepuštaju školama koje su birokratizirane, nefleksibilne i rijetko uvode nove sadržaje i metode učenja. Stoga autorice i autor upozoravaju da hrvatsko društvo takvim pristupom za sada gubi mogućnost korištenja za djecu najatraktivnijeg, najzanimljivijeg i najprihvaćenijeg načina učenja, kao i mogućnost razvijanja medijskog odgoja kod djece odnosno mogućnosti razumijevanja i korištenja medijskog sadržaja. Sve to danas je u vremenu mnogobrojnih mogućnosti korištenja masovnih medija i u vremenu prenapučenosti medijskih sadržaja od presudne važnosti.

Konačno, uvjereni smo da se radi o vrlo zanimljivoj i korisnoj knjizi. Pisana je jednostavnim stilom i jezikom, tako da se može preporučiti svima, posebno onima koji su zainteresirani za odgoj svoje djece. Knjiga aludira da osiguravanje stanovanja, hrane i školovanja djece u današnje vrijeme nije dovoljno da bi se postigao jedan kvalitetan odgoj. Potrebno je napustiti ustaljene obrasce ponašanja i načine življenja, jer su odavno prošla vremena kada su očevi bili jedini »hranitelji« obitelji i kada se odgoj djece prepuštao isključivo majkama. Ovo suvremeno društvo zahtijeva brigu obaju roditelja o životu i odgoju svoje djece, brigu bez predrasuda, bez izostavljanja rasprava i

sa upoznavanjem djece sa svim aspektima života. Knjiga je zanimljiva, jer propituje i neke aspekte suvremenog hrvatskog društva i pokazuje kako ono i dalje u nekim crtama nosi oblike predmoderne ili polumodernizacije i kako je i dalje u hrvatskom društvu prisutna tradicionalna i patrijarhalna vrijednosna orijentacija.

Branka Kamber

JAHRBUCH ÖKOLOGIE 2002

Beck, München, 2001, 302 str.

Godišnjak ekologije 2002 obilježava nekoliko socijalno aktualnih i teorijski značajnih tema.

To je prije svega problem **kravljev ludila**, zatim osvrta na problematiku održivog razvoja pod sintagmom **Rio+10**, problematiziranje života u biotehnološkoj perspektivi, problem kvalitete i čovjekova sjedilaštva itd.

Glavna tema broja je fenomen **kravljev ludila** i njegov utjecaj na ponašanje potrošača i agrarnu politiku. O tome pišu: Franz–Theo Gottwald *Održiva poljoprivrede, nova kultura prehrane?*, Gerd Sonleitner *Nova agrarna politika – ekološka poljoprivrede*, Renate Künast *Dvostruko dobro. Za seljake i za prirodu – pouke iz krize kravljev ludila*. Objavljene su i dvije deklaracije – agronoma i znanstvenika o potrebi nove agrarne politike.

Fenomen **kravljev ludila** potakao je rasprave o nekoliko problema. Primjerice, o problemu agrarne politike, o održivom razvoju, ponašanju potrošača itd. On je (bio) samo dodatni uteg problemu genetskog inženjeringa. U cilju stabilne proizvodnje hrane predlažu se (na različitim razinama i od pojedinaca ili zemalja) neke sustavne mjere. Prije svega orijentacija na ekološku poljoprivredu – njezino subvencioniranje, internaliziranje ekoloških troškova, desetgodišnje zamrzavanje **zelene gentehnike** (koja je općenito kapitalno intenzivna), kontrola sjemena itd. Osnovni cilj je zaštita potrošača, ali i pro-

